

EcoSound -jakson raportti / kamu-yhtye ja pop/rock-yhtye

Helmikuun EcoSound -reissulle lähdettiin tällä kertaa eri tyyli-suuntien yhtyeiden ja kokoonpanojen kera. Kansanmusiikin yhtyeellä aloitimme harjoittelun kotimaassa. Valikoimme ohjelmistoon muutaman pelimannikappaleen sekä pari kansanlaulua ja sovitimme ne kokoonpanollemme (kaksi viulua/laulajaa sekä kitara). Kokoonpanomme ”eli” lopulta reissussa sen verran, että joukkoomme liittyi kitaristi, minkä jälkeen muut saattoivat keskittyä lauluun ja viuluun. Lopulta esitimme konserteissa neljää kappaletta, joista kaksi oli pelimannimusiikkia sovitettuna kahdelle viululle ja kitaralle ja kaksi kansanlauluja sovitettuna kahdelle laulajalle, viululle ja kitaralle.

Saimme reissun päällä idean yhdistää myös kansanmusiikkia ja rockia, ja harjoittelimme reissun viimeiselle rock-keikalle yhdessä klassisen puolen viulistien ja rock-soittajien kanssa Hanneke Casselin ”The Glass Case of Emotion”-kappaleesta version, jossa melodiaa soitti kolme viulua ja

kompista huolehti rock-tyylisesti piano, basso ja rummut. Biisi groovasi kyllä mukavasti (ja jäi kirjoittajan mieleen yhtenä reissun suosikkiesityksistä)!

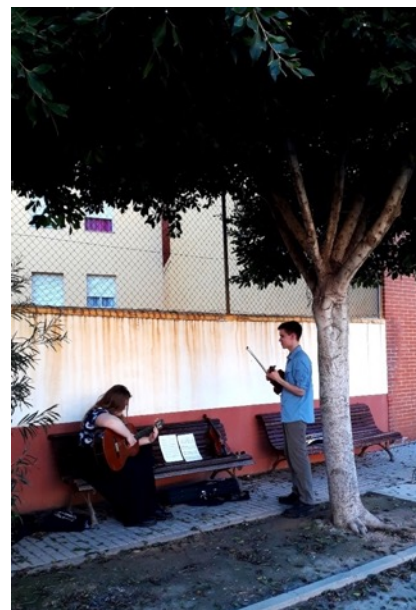
Espanjan päässä haasteeksi muodostui sopivien harjoitustilojen ja -paikkojen löytyminen. Esimerkiksi yhden kerran päädyimme treenaamaan konservatorion pihalle, kun sisälle ei mahtunut ja toisaalta sää salli soitella ulkona. Kokemus sekini! Osittain pystyimme harjoittelemaan hotellillamme, mutta kitaran puuttuessa koko yhtyeen harjoittelu jäi vähän vajavaiseksi. Toisaalta vaihtelevat harjoitusolosuhteet pakottivat olemaan joustavia ja uskaltautumaan lavalle, vaikka kaikkea ei oltu voitu hioa aivan viimeisen päälle niin ”valmiiksi” kuin ehkä olisimme toivoneet. Itseluottamus ja uskallus heittäytyä muuttuviin tilanteisiin kasvoivatkin matkan aikana.

Rytmimusiikin yhtyeen osalta valmistautuminen alkoi myös jo ennen lähtöä. Kokosimme settilistaan niin kotimaisia hittejä kuin varmasti myös espanjalaisille tuttuja kansainvälisiä klassikoita. Reissun pop/rock-bändin muodostivat neljä laulajaa, kitaristi, basisti, kiipparisti ja rumpali. Lisäksi saimme pariin biisiin vahvistusta viulusta. Ehdimme treenata biisejä vähän jo Kokkolassa, mikä olikin hyvä, sillä harjoitusolosuhteet San Javierissa eivät olleet oikein otolliset. Konservatoriolla oli vain yksi pieni bändiharjoitteluun soveltuva luokka, joka oli niin tiiviisti varattuna, että emme ehtineet harjoitella yhdessä kuin kaksi kertaa.

Biisit olivat onneksi suurimmalle osalle tuttuja ja ryhmän yhteispeli toimi hyvin. Saimme siis koottua hyvän setin reissun keikoille. Esiintymisiä oli yhteensä neljä: kaksi koulukeikkaa ja yksi konsertti nuorisotalolla San Javierissa ja viimeisenä yhdessä paikallisen rock-bändin kanssa yökerhossa Murciassa. Reiluun viikkoon mahtui siis neljä hyvin erilaista keikkakokemusta, niin tilojen ja yleisön kuin äänentoiston ja muidenkeikkajärjestelyjen suhteen. Joustavuutta tarvittiin, kun esim. tekniikka ei joka paikassa toiminut odotetusti ja aikataulutkin venyivät välillä melkoisesti. Toisaalta osassa paikkoja asiat toimivat hyvinkin. Ja parasta oli kuitenkin päästä soittamaan yhdessä!

Bänditreeneiden lisäksi jokaisella oli konservatoriolla vähintään yksi oman instrumentin oppitunti. Osa kävi seuraamassa myös muiden laulu/soittotunteja. Niiltä mukaan lähti hieman vaihtelevasti joko uusia kokemuksia tai uutta oppiakin. Kielimuuri aiheutti jonkin verran haasteita, mutta onhan niitä tilanteita jälkikäteen hauska muistella.

Vähintään yhtä tärkeää kuin musiikillisen tekemisen kehittyminen oli tutustuminen paikalliseen kulttuuriin, ihmisiin ja kieleen sekä uusiin paikkoihin. Meille esiteltiin laguunimaisen Mar Menorin surullinen tilanne ja kävimme itsekin siivoamassa meren rantaa. Vierailemamme kaupungit olivat kauniita ja pääsimme kokemaan flamencon tulisia rytmejä niin tanssin kuin soiton kautta. Paikallinen kasvisruokakulttuuri ei ollut aivan suomalaisella tasolla mutta muuten ruoka oli hyvää – ja viimeistään nyt kaikki meistä tietävät, mitä on paella! Jakson jälkeen osaa taas katsoa

elämää vähän uudelta näkökulmista ja myös arvostaa kotimaan hyviä puolia uudella tavalla. Reissu myös tiivistä meidän opiskeluporukkaamme ja yhteishenkeämme. Hetkiin Espanjan lämpimän auringon alla tullaan takuulla palaamaan jutuissa vielä monet kerrat.

